

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U VARAŽDINU
Varaždin, Kratka 1

BROJ: KO-DO-161/2026-1
Varaždin, 23. travnja 2026.
MK/MK

OPĆINSKOM SUDU U VARAŽDINU

Na temelju članka 38. stavka 2. točke 6. u vezi sa člankom 341. stavkom 1. i člankom 550. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – Odluka i Rješenje USRH, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 84/22., 36/24., 72/25. i 13/26.; dalje – Zakon o kaznenom postupku), podižem

OPTUŽNICU

protiv

okrivljene EME LORETI, OIB: 65959101339, kćeri Ivana i Katice Mikulinjak, rođene Zember, rođene 1. siječnja 1967. u Ludbregu, s prebivalištem u Globočecu Ludbreškom, Ludbreška ulica 9, državljanke Republike Hrvatske, sa završnom srednjom školom, umirovljenice, s mjesečnim primanjima od 550,00 eura, vlasnice $\frac{1}{2}$ kuće na adresi prebivališta, razvedene, majke dvoje djece, neosuđivane,

da je

dana 4. svibnja 2025., u Globočecu Ludbreškom, Ludbreška 9, u obiteljskoj kući, uslijed privremene duševne poremećenosti, odnosno u stanju akutnog duševnog rastrojstva zbog čega nije mogla shvatiti značenje svojeg postupanja niti upravljati svojim postupcima, u tijeku postupanja policijskih službenika PU varaždinske, Policijske postaje Ludbreg i djelatnika Nastavnog zavoda za hitnu medicinu Varaždinske županije, Ispostava Ludbreg radi njezinog prisilnog hospitaliziranja na Odjel psihijatrije Opće bolnice Varaždin, s ciljem da spriječi postupanje policijske službenice Petre Detić koja ju je namjeravala prepratiti u vozilo hitne pomoći, pobjegla na kat kuće i htjela zatvoriti vrata na stepenicama, što je policijska službenica Petra Detić spriječila podmetanjem noge između vrata i dovratnika, da bi potom, kroz na pola otvorena vrata, otvorenim dlanom lijeve ruke udarila policijsku službenicu Petru Detić u predio nosa, uslijed čega je imenovana izgubila ravnotežu i zateturala nekoliko koraka unazad, ali u svom naumu nije uspjela jer su policijski službenici Petra Detić i David Bajs nad njome primijenili sredstva prisile,

dakle, u neubrojivom stanju s namjerom da silom spriječi službenu osobu u obavljanju službene radnje koja je u okviru njezinih ovlasti, poduzela radnje koje prostorno i vremenski neposredno prethode ostvarenju bića kaznenog djela prisile prema službenoj osobi,

pa da je time počinila protupravno djelo zakonskih obilježja kaznenog djela prisile prema službenoj osobi u pokušaju - opisano u članku 314. stavku 1. u vezi članka 34. Kaznenog zakona i u vezi članka 24. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. dalje: Kazneni zakon).

Na temelju članka 550. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku postavljam

Z A H T J E V

da sud nakon rasprave utvrdi da je okrivljenica počinila naprijed navedeno protupravno djelo u stanju neubrojivosti i da joj se odredi psihijatrijsko liječenje na slobodi sukladno članku 51. stavku 2. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama ("Narodne novine" broj 76/14.; dalje – Zakon o zaštiti osoba s duševnim smetnjama).

Na temelju članka 145. i članka 148. Zakona o kaznenom postupku tražim da sud dosudi plaćanje nastalih troškova kaznenog postupka.

Dokazi na kojima temeljim optužnicu i koje namjeravam izvesti na raspravi:

1. Službene zabilješke o postupanju policijskih službenika od 5. svibnja 2025. (list 7-8)
2. Obrazac medicinske dokumentacije za Petru Detić od 4. svibnja 2025. (list 14)
3. Zapisnik o ispitivanju osumnjičene Eme Loreti sukladno članku 208.a Zakona o kaznenom postupku od 11. lipnja 2025. sa DVD snimkom (list 17-21)
4. Medicinska dokumentacija za okrivljenicu (list 23-32)
5. Zapisnik o ispitivanju svjedoka/žrtve Petre Detić od 8. listopada 2025. (list 35-37)
6. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Lene Kocijan od 22. listopada 2025. (list 41-42)
7. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Davida Bajsa od 24. listopada 2025. (list 43-44)
8. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Nenada Horvata od 26. siječnja 2026. (list 45-49)
9. Zapisnik o prvom ispitivanju okrivljenice Eme Loreti od 20. travnja 2026. s DVD snimkom (list 66-70)
10. Zapisnik o davanju mišljenja za okrivljenicu od 20. travnja 2026. (list 71)

O b r a z l o ž e n j e

Na temelju provedene istrage, odnosno dokaza navedenih pod točkama 1. do 10. optužnice, proizlazi osnovana sumnja da je okrivljenica u neubrojivom stanju počinila protupravno djelo zakonskih obilježja kaznenog djela prisile prema službenoj osobi u pokušaju iz članka 314. stavka 1. u vezi članka 34. Kaznenog zakona i u vezi članka 24. Kaznenog zakona, činjenično i pravno opisano u izreci optužnice.

Prije donošenja rješenja o provođenju istrage, odnosno prije utvrđivanja okolnosti ubrojivosti okrivljenice, provedeno je ispitivanje okrivljenice u svojstvu

osumnjičenika sukladno članku 208.a Zakona o kaznenom postupku, zatim dokazne radnje ispitivanja svjedoka žrtve Petre Detić, svjedoka Davida Bajsa i svjedokinje Lene Kocijan, a ujedno je provedeno psihijatrijsko vještačenje okrivljenice.

Kako je provedenim psihijatrijskim vještačenjem, između ostaloga, utvrđeno da je okrivljenica protupravno djelo zakonskih obilježja kaznenog djela prisile prema službenoj osobi u pokušaju iz članka 314. stavka 1. u vezi članka 34. Kaznenog zakona počinila u stanju neubrojivosti, doneseno je rješenje o provođenju istrage broj Kis-DO-13/2026 od 29. siječnja 2026., te je tijekom istrage provedena dokazna radnja prvog ispitivanja okrivljenice u prisutnosti branitelja i psihijatrijskog vještaka.

Osnovana sumnja da je okrivljenica počinila protupravno djelo zakonskih obilježja kaznenog djela koje joj se stavlja na teret proizlazi iz sadržaja posebnog izvješća Policijske uprave varaždinske, Policijske postaje Novi Marof, a posebice iz službenih zabilješki o postupanju policijskih službenika Petre Detić i Davida Bajsa, medicinske dokumentacije za Petru Detić, medicinske dokumentacije za Emu Loreti, zapisnika o ispitivanju osumnjičene sukladno članku 208.a Zakona o kaznenom postupku od 11. lipnja 2025., te zapisnika o ispitivanju svjedoka/žrtve Petre Detić, svjedokinje Lene Kocijan i svjedoka Davida Bajsa, kao i iz nalaza i mišljenja psihijatrijskog vještaka.

Prilikom ispitivanja u svojstvu osumnjičenika sukladno članku 208.a Zakona o kaznenom postupku, okrivljena Ema Loreti navela je da su dana 4. svibnja 2025. došli djelatnici Policijske postaje Ludbreg u pratnji hitne medicinske službe. Smatrala je da su došli samo u kontrolu jer ih je toga dana zvala 8 puta. Djelatnici služba rekli su joj da su došli po nju da ju odvedu na Odjel psihijatrije u Varaždin. Kako su se sve više približavali k njoj, ona se samo htjela maknuti od njih, htjela se zaključati gore na kat jer je mislila da će tako otići. Probala je otići po stepenicama, ali je Petra krenula za njom i stavila je nogu između vrata da ne može vrata zatvoriti. Kako je vidjela da ne može vrata zaključati rukama je odgurnula Petru, nije ju udarila po nosu. Mislila je da će se na taj način Petra odmaknuti kako bi ona uspjela zatvoriti vrata. Potom je otišla u spavaću sobu gdje se je pokušala zatvoriti, ali je došao policijski službenik. Na kraju ističe da je htjela izbjeći da ju odvedu na odjel psihijatrije u bolnicu.

S obzirom da je provedenim psihijatrijskim vještačenjem utvrđeno da je okrivljenica u vrijeme počinjenja djela bila neubrojiva, u tijeku istrage okrivljenica je ispitana sukladno članku 550. stavku 2. Zakona o kaznenom postupku u prisutnosti branitelja i psihijatrijskog vještaka, kojom prilikom okrivljenica nije iznosila obranu, već se je branila šutnjom.

Svjedokinja/žrtva Petra Detić u svojem iskazu navela je da je dana 4. svibnja 2025. od strane šefa smjene, zajedno sa policijskim službenikom Davidom Bajsom, upućena u Globočec Ludbreški jer je Ema Loreti telefonskim putem kontaktirala policiju da ju telepatski glas svećenika nagovara da si nešto napravi, pa su išli provjeriti s obzirom da je Ema Loreti poznata po raznoraznim dojavama. Po dolasku na mjesto događaja zatekli su Emu Loreti na dvorištu kako čupa travu, te im je odmah po dolasku Ema počela govoriti da joj telepatski glas ludbreškog svećenika govori na koji se način mora obući, okopati vrt i slično. S obzirom da je Ema Loreti iskazivala suicidalne namjere na mjesto događaja poslana je i hitna pomoć. Po dolasku hitne medicinske pomoći doktorica Lena Kocijan navela je da se Ema Loreti mora hospitalizirati na Odjel psihijatrije jer se nalazi u stanju psihoze, te je doktorica tražila asistenciju policije, koja

je odobrena od strane šefa smjene. Kada je doktorica rekla Emi Loreti da mora ići u bolnicu ista je počela negodovati i tjerati ih iz kuće, a u jednom trenutku je otrčala na kat kuće. Nadalje, navodi da je potrčala za Emom, te je dolaskom do vrha stepenica Ema pokušala zatvoriti vrata, dok je ona ostala stajati na zadnjoj stepenici, te je stavila svoju nogu između vrata i dovratka kako bi spriječila da Ema zatvori vrata. Ema je gurala vrata u pokušaju da ih zatvori, a u jednom trenutku ju je kroz poluotvorena vrata udarila otvorenim dlanom u područje nosa. Zbog udarca je zateturala par koraka unatrag, te ju je na svu sreću kolega David Bajs uhvatio jer bi inače zasigurno pala po stepenicama. Nakon toga, Ema Loreti počela je bježati u drugu sobu, htjela se ponovno zatvoriti, međutim, tada je ponovno spriječila zatvaranje vrata i s kolegom Bajsom je uspjela odgurnuti vrata, ući u prostoriju i primiriti Emu Loreti, staviti joj sredstva za vezivanje. Potom su Emu Loreti smjestili u vozilo hitne medicinske pomoći i imenovana je odvezena na Odjel psihijatrije Opće bolnice Varaždin.

Isti slijed događaja u svojem iskazu opisuje i svjedok David Bajs, policijski službenik koji je također bio prisutan inkriminiranom događaju.

Svjedokinja Lena Kocijan, liječnica Nastavnog zavoda za hitnu medicinu, navela je da su dana 4. svibnja 2025. dobili poziv od policije da pristupe u Globočec Ludbreški s obzirom da je Ema Loreti u pogoršanom psihičkom stanju. Dolaskom na mjesto događaja uvidjela je da se Ema Loreti nalazi u psihozi, govorila je da ima halucinacije, da joj velečasni govori da treba popiti tablete, da joj govori neka popije šaku tableta, te je navela da je te tablete i popila. S obzirom na takvo njezino izražavanje suicidalnih misli odlučila je da Emu treba hospitalizirati, pa je zatražila asistenciju policije. Emi se to nije svidjelo, odbijala je ići u bolnicu, međutim, s obzirom na izražavanje suicidalnih misli prema zdravstvenim protokolima obvezna je prisilna hospitalizacija i tada pacijent nema pravo potpisati da ne želi ići u bolnicu. U jednom trenutku Ema ih je počela tjerati iz kuće, te je u jednom trenutku potrčala na kat kuće po stepenicama. Policijska službenica Petra Detić potrčala je za njom. Na vrhu stepenica nalaze se vrata koja je Ema htjela zatvoriti, a policijska službenica je to htjela spriječiti na način da je stavila svoju nogu između vrata i štoka, te je tako Ema u tom trenutku, iz tako poluotvorenih vrata, udarila u područje nosa. Od tog udarca Petra je zateturala nekoliko stepenica unatrag. Nakon toga Ema je pobjegla u drugu sobu, te su ju u toj drugoj prostoriji policijski službenici uspjeli savladati i prema njoj primijeniti sredstva prisile. Potom je Ema Loreti odvezena na Odjel psihijatrije.

Radi utvrđivanja ubrojivosti i raspravne sposobnosti okrivljenika, kao i opasnosti od ponovnog počinjenja istovrsnog ili drugog, težeg kaznenog djela, te potrebe izricanja sigurnosnih mjera, provedeno je psihijatrijsko vještačenje okrivljenika. Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatra Nenada Horvata proizlazi da je okrivljenica osoba srednje životne dobi koja se u kritično vrijeme našla u stanju privremene duševne poremećenosti, odnosno u stanju akutnog duševnog rastrojstva uslijed čega je bila pod utjecajem sumanutosti, slušnih halucinacija i posljedičnog psihotičnog straha. Vještak zaključuje da je okrivljenica zbog svoje ozbiljne psihopatologije u sporno vrijeme i u odnosu na terećeno ponašanje ostala bez sposobnosti shvaćanja suštine svojeg postupanja. Okrivljenica je u sporno vrijeme i u odnosu na terećeno ponašanje iz istog razloga ostala i bez sposobnosti upravljanja svojom voljom i postupcima, te je u sporno vrijeme bila neubrojiva. Vještak zaključuje da se okrivljenica zbog njezine psihopatologije ima smatrati opasnom po okolinu, pri čemu se procjenjuje da je ta opasnost srednjeg stupnja, te su stoga ispunjene sve kliničke i forenzičko-psihijatrijske

pretpostavke potrebne za preporuku psihijatrijskog liječenja okrivljenice na slobodi. Naposljetku, vještak navodi da je okrivljenica raspravno sposobna.

Imajući u vidu iskaz svjedokinje/žrtve Petre Detić, s čijim iskazom su u suglasju i iskazi svjedokinje Lene Kocijan i svjedoka Davida Bajsa, službene zabilješke o postupanju policijskih službenika, nalaza i mišljenja psihijatrijskog vještaka, ali djelomično i obranu okrivljene koja je navela je doista udarila policijsku službenicu jer nije htjela ići u bolnicu, slijedi postojanje osnovane sumnje da je okrivljenica počinila protupravno djelo zakonskih obilježja kaznenog djela stavljenog joj na teret na način opisan u činjeničnom supstratu. Naime, iz svega opisanoga slijedi da je okrivljena inkriminiranog dana, u stanju nebrojivosti, u cilju da spriječi postupanje policijske službenice Petre Detić, udarila policijsku službenicu u predio nosa odnosno da je počinila protupravno djelo zakonskih obilježja kaznenog djela stavljenog joj na teret na način opisan u činjeničnom supstratu.

S obzirom na to da je okrivljenica protupravno djelo počinila u stanju nebrojivosti te da iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka proizlazi da je okrivljenicu potrebno ambulantno liječiti, predlaže se prema okrivljenici odrediti psihijatrijsko liječenje na slobodi sukladno članku 51. stavku 2. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama.

Slijedom svega navedenog ova se optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu utemeljenom.

OPĆINSKI DRŽAVNI ODVJETNIK
Hrvoje Hrašćanec

Prilog: spis predmeta